

చిన్న వయస్సులోవున్న నిర్మలత్వం, ఉత్సాహం పెరిగేకొద్దీ తరిగిపోయి, మూర్ఖత్వం, అమానుషత్వం మూర్తిభవించేట్లు పిల్లలు రూపొందటానికి కారణ మేమిటి ?

“బ్రొక్కడ నించున్నావా ఇంతసేపూ? అమ్మ ధనియాలు

తెమ్మని పంపుతే ఇదా నువ్వు చేస్తాన్న నిర్వాకం? ఆ పాములాళ్ళ వెనకే వెళ్ళకపోయావా?”

‘పాములాళ్ళెప్పుడో వెళ్ళిపోయా రే.... కమలావాళ్ళు ఆడుకుంటున్నారనీ....”

“ఓహో, ఆ పాములాటలు కాకపోతే ఈ దొమ్మరాటలూ. ఇంటికి వద, నీకు మూడిందిలే. అమ్మ తెగ తిట్టిపోస్తోంది ”

“నిజంగానా అక్కా! అమ్మ కోపంగా వుండేవిటే!”

“వుండదూ! నరుకు తెమ్మని కొట్టుకి పంపుతే ఇంటికి తిరిగి రావాలన్న జ్ఞానమే మన్నా వుందా నీకూ?”

“ధనియాలెప్పుడో తెచ్చే శానే!.... అక్కా! అమ్మకి నువ్విచ్చెయ్యవే!”

“నాకెందుకు తద్దినం - నువ్వే ఇచ్చుకో!”

“నన్ను కొడుతుండేమోనే.... అక్కా! కొంచెం ఇవ్వవే.”

“కొడితే ఏడుస్తూ కూచో. ఏం చెప్పిన పని చెయ్యకపోతే కొట్టక ముద్దెట్టుకుంటుందా?”

“తెచ్చేశాను కదే అక్కా..”

“నేను రాకపోతే ఎప్పుటికొచ్చేదానివి?”

“వచ్చేస్తున్నానే, కమల ఏదో అడుగు తుంటేనూ..”

“నాకేం తెలీదు, నువ్వెళ్ళి ఇచ్చుకో. ఏమడిగిందేవిటి, కమల ?”

“ఆడుకుందాం. వస్తావా అంది..”

“వారం రోజుల్లో సరీక్షలు పెట్టుకుని ఆటలాడతావన్న మాట, ఆటలు..”

“అన్నీ వచ్చేసునే నాకు. వజ్రాలూ. ఎక్కాలూ....”

“అబ్బో! పెద్ద పండ్లి తు రాలి వై పోయావు మరి. ఇక పుస్తకం ముట్టక్కరేదు..”

“రాత్రుళ్ళు చదువుకుంటాగా? కమలా వాళ్ళు ఆడుకోడం లేదూ?”

“వాళ్ళెప్పుడన్నా పుస్తకం ముట్టుకోడం చూశావా? ఎప్పుడూ కాకుల్లాగ తిరుగు తాని అమ్మ అనదూ? ఎండలోనూ వాళ్ళే. వానలోనూ వాళ్ళే.... చ! ఏం పిలలో! నడివ్వెం నువ్వా?”

“వస్తున్నాగా? అక్కా! వాళ్ళం తా ఆనక నినిమా కెళ్తారే..”

“బుద్ధి లేకపోతే సరి. ఎన్ని సినిమాలు చూస్తారు నెలకీ? చూస్తే చూస్తారు. వాళ్ళకేం! డబ్బొచ్చి వడుతుంది. అమ్మ అనదూ. వాళ్ళ నాన్న అన్నీ వెధవ వనులె చేపి గడిస్తాడట..”

“మన నాన్నకూడా వెధవ వనులు చెయ్యడనా?”

“దాల్లే నోరుముయ్యి. వెధవ వనులూ చెయ్యమంటావు. ఇంకేమన్నానూ చెయ్యమంటావు”



“ఏమూ! తప్పా! చక్కగా డబ్బు స్తుందిగా?”

“డబ్బేనా ఏవిటి? మంచి మర్యాదా వుండక్కర్లేదూ! వెధవ వనులు చేస్తే ఆమ్మ వూరుకుంటుందా?”

“వెధవ వనులంటే ఏవిటే అక్కా?”

“నీకేం తెలుస్తుంది? చిన్న పిల్ల వి. వూరుకో.”

“పోనీలేమూ. నా కెందుగ్గానీ కమల దొను యెంత బాగుందో నే అక్కా! చూశావా నువ్వు?”

“ఆ చూడకేం? దాని కుచ్చు లా. అదీనూ! వాళ్ళకి తగ్గ గొన్నే అవి. రొడి గొన్ను.”

“అంతా బడాయి. కుచ్చులు పెట్టు కుంటే యేవవుతుందేవిటి? అక్కా! కమలావాళ్ళతో మనంకూడా వెళ్ళామే సిని మాకీ.”

“అమ్మ వీవు బద్దలు కొడుతుంది.”

“ఎందుకు కొడుతుందేవిటి? అందరూ వెళ్తారుగా. అమ్మ వెళ్ళదూ మనల్ని వొది లేసి?”

“వెళ్ళే వెళ్తుంది. పెద్ద వాళ్ళతో నీకు సావత్తమా?.... అలా వెళ్ళి వెళ్ళి చూస్తావేవిటే! అసలు యింటికి వస్తావా. రావా? అన్నట్లు మరిచేపోయాను. అమ్మ నీకూ. నాకూ గాజులుకొంది. నీకు ఎర్రవీ. నాకు ఆకు పచ్చవీ.... ఎంత బాగున్నాయో”

“ఛీ, నాకేం అక్కర్లేదు వెధవ గాజులు ఆ డబ్బుల్లో సినిమా కేళ్ళే....”

“సినిమా, సినిమా అని వట్టిం చావేమిటి? పిచ్చి మొద్దు! కడుపునిండుతుందా. కాలు విండుతుందా? ఆడపిల్లల చేతులు గాజు లేకపోతే ఏడిసినట్టుంటాయని అమ్మ విసుక్కోదూ?”

“చేతులెక్కడన్నా ఏడిసినట్టుంటాయా? నా చేతులు చూడు ఎంత బాగున్నాయో. నాకేం గాజులక్కర్లేదు. మళ్ళీ అవి బద్ద

లైతే పోట్లాడుతుంది. కమలావాళ్ళు గాజు లెప్పుడూ వేసుకోరు.”

“అస్తమానూ ఆ వెధవల పేళ్ల త్తకు. నాకు వళ్ళు మండుతుంది. వెధవ ప్నేహాలు చేసి చెడుతున్నావు. సాయంత్రం లక్ష్మి పిన్నిగారింటికి పేరంటాని కెళ్ళాలని అమ్మ గాజులు కొంటే.... వాళ్ళ పాపాయికి చెవులు కుట్టిస్తున్నారు తెలుసా?”

“అమ్మో! అంత చిన్న పాపాయి ఏడవదూ?”

“ఏడిస్తే అదే వూరుకుంటుంది. ఇవ్వాలే మంచిరోజుట. మళ్ళీ మంచిరోజు రావొద్దూ?”

“ఎమో! నేనెం పేరంటానికిరాను, నా డబ్బులు నా కిచ్చెయ్యండి. పిని మా కి పోతాను కమలా వాళ్ళతో.”

“ఆ నీ డబ్బులు, నీ తాత గడిందాడు. అమ్మతో చెవుతానుండు. కాళ్ళు విరగ్గొ డితే కుమరుతుంది నీ తెగులు.”

“ఎందుకు విరగ్గొడుతుందేం? కాస్త పరుగులెత్తితే కాళ్ళు విరగ్గొటుకుంటార్రా అని అరుసుందిగా, తనెందుకు విరగ్గొడు తుందేం?”

“ఏం చేస్తుంది పెంకినేషాలేస్తే?”

“అక్కా! అక్కా! కమల నాటకంలో వేషం వేస్తోందిటే. మేష్టారు వెయ్యమన్నా రట.”

“ఛీ! ఛీ! పాడు వేషాలు. ఏం చేసినా వాళ్ళకే తగును.”

“ఏమూ. తప్పా! సరదాగా నాట కంలో వేస్తే?”

“సరదా ఏమిటి? పిగ్గుండక్కరా; అందరి ముందూ ఎలా గంతు లేస్తారు బాబూ?”

“గంతులెయ్యక్కర్లేదే. కృష్ణుడూ. రాధా పాటపాడుతూ నాటకం వేసారట. అంతే. నన్ను రాధ వేషం వెయ్యమందే కమల.”

“అదా సంగతీ! మరి చెప్ప వేం? వాళ్ళతో బెల్లెరు. నిన్ను సినిమాల్లోకూడా చేరుస్తారు.”

“అమ్మో! సినిమాల్లోనే. ఎంత బాగుంటుందోనే”

“చాల్లె వోరు ముయ్యి. పేరేగి పోతున్నావు”

“సీత పిన్ని అందరిముందూ వీణ నాయిస్తే ఎంతో బాగుందని మెచ్చుకున్నా రుగా! సినిమాల్లోకి వనికొస్తుందన్నారూ.”

“అది వేరు. వీణ అంటే సరస్వత్తో సమానం. చక్కగా తివాసీమీద కూచుని వీణ వాయిస్తుంది సినిమాలోలాగంతులేస్తుం దనుకున్నావా?.... వదవే తల్లి తొందరగా అమ్మ ఏం కేకలేస్తోందో.”

“దనియాల్లేకపోతే ఏం ముంచుకు పోతుందేం? కూర వండే ముక్కో కూడదూ!”

“ఎవరు నేర్చుతున్నారు నీ కివన్నీ? దేనికేది వదలో అది వడకపోతే హోటల్లో వంటల్లాగ ఏడుస్తాయని అమ్మ అనదూ?”

“అక్కా! హోటల్ యెంత బాగుంటుందే! మనం మామయ్యగారి పూరు వెళ్ళే ప్పుడు ప్లేషను దగ్గర హోటల్లో తినలేదూ; ఎంత బాగున్నాయో ఇడ్డీలు.”

“అయితే నువ్వు వంటా అదీ నేర్చు కోకు. హోటల్లోనే మింగు.”

“అబ్బా! అల్లాగైతే ఎంత బాగుంటుందో నాకు. ఎంత బాగా వండినా హోటల్లో తింటారెందుకండీ?” అని అమ్మ పోట్లాడదూ నాన్నతో; నాన్నకీ. నాకూ అంతే.”

“నాన్నతింటే తింటాడు. మొగళ్ళు కేవిటి. యెల్లా చేసినా చెల్లుతుంది. వాళ్ళు డబ్బు వాళ్ళ యిష్టం. నాన్నలాగ నువ్వు చేస్తావా?”

“అక్కా! మొగళ్ళకి డబ్బు లెవ రిస్తారే?”

“ఒకరిచ్చేదేవిటి! వాళ్ళే వుద్యోగాలు చేస్తారు.”

“వూఁ చేస్తే?”

“చేస్తే ఏవిటి. నీ తలకాయ. అందుకే వాళ్ళు దగ్గర డబ్బుంటుంది. ఎక్కడేది తినాలన్నా తింటారు.

“అయితే నేనూ వుద్యోగం చేస్తాను.”

“ఏడిశావులే. అమ్మ వొప్పుకుంటుం దనుకున్నావా? నేనూ నీలాగే అను కున్నారే చిన్నప్పుడు.”

“.....”

“నిలబడ్డా వేమిటి? రావేం లోపలికి?”

“అమ్మ కొడుతుందేమోనే అక్కా. నువ్వు తీసుకుపోవే ఇవీ- నా కాలికి దెబ్బ తగిలిందని చెప్పెయ్యవే.”

“దెబ్బ తగిలిందేం నీ కాలికి? ఎక్కడ నేర్పావు ఈ వేషాలన్నీ? అమ్మ దాకా ఎందుకు. నేను లేనూ; నీ రెండూ నీకు వడితేగానీ....”

అక్క చెల్లెలి జడ గట్టిగా వట్టుకుని తలకాయ వంచి వీపుమీద దబదబా చర వడం మొదలుపెట్టింది.

చెల్లెలు అక్కచేతిలో పెనుగులాడుతూ నేలమీద దొర్లుతుంది.

అక్క కొడుతూనే వుంది.

చెల్లెలు ఏడుస్తూనే వుంది.

దెబ్బలు తినే చెల్లెలికి- ఏడేళ్ళు.

దెబ్బలు కొట్టే అక్కకి- పన్నెండేళ్ళు.



ఉచితం ఉచితం ఉచితం

తెల్ల మచ్చలు

ఏ రకం తెల్లమచ్చలైనా సరే వాని రంగు మరియు ఎర్రమచ్చలరంగు మాప్రత్యక ఔషధం "డాక్ వివాశక్" వాడిన యెడల మూడు దినములలో మారును. అటుపైన మామూలు చర్మంవలె సుందీ పోవును. ప్రచారం కొరకు 1 సీసా మందు ఉచితంగా పంపెదము. వెంటనే వ్రాయండి Address :

Samaj Kalyan (R.L. 78)
(P. o) Katri Sarai (Gaya)